

CELE MAI MĂREȚE NOUTĂȚI DIN ISTORIE

Haideți să rămânem în picioare câteva momente pentru un cuvânt de rugăciune.

Tatăl nostru ceresc, ne apropiem de tronul divin al îndurării Tale bucurându-ne că există un tron al îndurării, căci ar fi îngrozitor pentru noi să venim la tronul dreptății. Dar Hristos a împlinit toate acestea, adică dreptatea, împăcându-ne cu Tatăl. Și acum venim la mila Ta să Te rugăm să ne confirmi Cuvântul Tău în seara aceasta întâlnindu-Te cu noi, căci este scris că unde doi sau trei sunt adunați în Numele Tău, Tu vei fi în mijlocul lor. (Matei 18:20). Noi suntem recunoscători pentru această făgăduință și știm că îți vei ține orice făgăduință.

Te rugăm să binecuvântezi și să încurajezi pe cei ce sunt pe cale. Ei au făcut un sacrificiu în seara aceasta ca să vină aici pe această vreme rea și ploioasă. Aceasta arată respectul și dragostea pentru Tine.

Te rugăm să-i binecuvântezi și pe cei ce sunt bolnavi și nevoiași, ca ei să fie vindecați prin prezența Ta de orice boală ar avea. Binecuvântează-i și pe cei ce nu Te cunosc și dă-le o așa binecuvântare încât să Te iubească și înainte să plece din această clădire să își întoarcă inimile spre Tine. Îndură-te, Doamne!

Binecuvântează slujitorii Tăi, predicatorii Tăi, evangheliștii Tăi, pe toți care sunt aici în adunare și altundeva. Fie ca Duhul Sfânt să fie în viețile noastre astfel încât ceilalți să poată vedea și să înseteze ca să-L aibă. O cerem în Numele lui Isus. Amin. Vă puteți așeza.

Am să pun aceste lucruri jos doar pentru un moment. În textul pe care îl vom citi în seara asta vom intra drept în mesaj fiindcă este puțin cam târziu. Textul este din

Evanghelia după Luca, capitolul 24, vers 32:

„Și au zis unul către altul: „Nu ne ardea inima în noi când ne vorbea pe drum și ne deschidea Scripturile?”

Titlul predicii mele din această seară este: **„Cele mai mari știri de primă pagină din istorie”**, iar subiectul meu este „Veniți, credeți, și mergeți!”

M-am minunat de acele minunate, mărețe și glorioase patruzeci de zile în care Domnul nostru, după Învierea Lui, s-a arătat pe pământ ucenicilor și celorlalți. Am stat de multe ori și m-am gândit: „Oare cum ar fi fost dacă aș fi putut fi și eu acolo?” Cum ar fi fost să fii mereu în această mare așteptare, știind că la fiecare răspântie de drum puteai să te întâlnești cu El față în față, cu Domnul Isus cel înviat? Ce emoție trebuie să fi fost să te întâlnești cu El, știind că este El!

Dar m-am adâncit mai mult asupra acestui lucru, după ce m-am gândit ce emoționant ar fi fost să mă întâlnesc cu Domnul, ca oamenii aceia, ca și Cleopa și prietenul lui, pe drumul spre Emaus... El le-a vorbit toată ziua și ei nu L-au recunoscut.

În seara aceea, după ce i-a adunat împreună, El s-a făcut că vrea să plece mai departe, să-i lase și să tragă la un mic hotel sau loc turistic, dar ei au stăruit să rămână cu ei și au stăruit de El până când a rămas cu ei. Întreaga zi ei nu au știut cine era El... (Luca 24:29)

Apoi, după ce L-au dus înăuntru și au închis ușile, El a făcut ceva care să îi facă să știe că era El. După ce le-a vorbit toată ziua, după ce L-au auzit predicând trei ani când a fost pe pământ, după ce l-au auzit predicând chiar și după învierea Lui, ei totuși nu L-au recunoscut până când nu a făcut ceva, exact așa cum făcuse înainte de răstignire. Atunci ei au cunoscut că era El.

Nu este ciudat că este nevoie de ceva din tărâmul supranaturalului pentru a ne face să înțelegem că este El și că învățătura însăși nu o va face? El nu a poruncit niciodată bisericii Sale să meargă să învețe Cuvântul, ci a spus: „Propovăduiți Evanghelia” sau „Manifestați Evanghelia”.

„Și învățătura și propovăduirea mea nu stăteau în vorbirile înduplecătoare ale înțelepciunii, ci într-o dovadă dată de Duhul și de putere,” spunea Pavel. (I Corinteni 2.4)

De aceea, în următorul verset din Marcu 16 spune că *„Aceste semne în vor însoți (sau urma) pe cei ce cred.”*

Deci vedeți că este nevoie de însoțirea Semnului învierii pentru a confirma Cuvântul, pentru ca Isus să fie făcut cunoscut oamenilor? (Marcu 16.15-17).

Deci, a fost un timp minunat, au fost patruzeci de zile glorioase. Cât mi-ar fi plăcut să fiu acolo! Dar gândindu-mă din nou, mi-am dat seama că ar fi trebuit să fiu un credincios, fiindcă El nu S-a arătat decât bisericii Lui alese. El Se arată numai credincioșilor. Și așa cum a fost atunci trebuie să fie întotdeauna, deoarece El nu Se poate schimba. Astăzi, El se arată numai Bisericii Lui alese, credincioșilor.

Mai aflăm că acolo, în acele zile, erau mulți care învățau despre Mesia, erau mulți care așteptau venirea lui Mesia, dar El avea o Biserică aleasă. La fel are și în seara aceasta. Aici am rămas seara trecută, la biserica aleasă.

El s-a arătat doar bisericii Lui alese; restul nu L-au recunoscut. Dacă El ar fi aici astăzi, ar face la fel ca atunci: S-ar arăta doar credinciosului ales. El nu Se arată niciodată necredinciosului. De ce, dacă a fost atât de interesat să facă de cunoscut că El a înviat din morți, nu s-a dus la Pilat sau la Irod să le spună: „Iată-Mă! Sunt aici! Ați crezut că M-ați prins, nu-i așa? Dar v-am spus că voi învia a treia zi, deci iată-Mă!”?

De ce nu S-a dus la Caiafa, marele preot, sau la biserica ortodoxă de acolo, la sinagogă, să le spună: „Voi ați crezut întotdeauna că va veni un Mesia și David a spus că sufletul Lui nu va fi lăsat în iad și că Dumnezeu nu va lăsa ca Sfântul Lui să vadă putrezirea. Deci iată-Mă, Eu sunt Cel pe care L-ați răstignit pe cruce. Sunt aici, în înviere, ca să vă dovedesc că Eu sunt Mesia.”? De ce nu a făcut așa? Pentru că dacă nu L-au putut crede când a fost pe pământ în trup, înainte de răstignirea Lui, nu aveau să Îl creadă nici după aceea.

Atunci ar spune: „Aici s-a întâmplat altceva. Ori nu a fost mort, ori ucenicii au deținut o procedură de îmbălsămare care să-L readucă la viață, ori a avut loc altceva.” Așa că El S-a arătat doar celor care l-au crezut și l-au iubit și au fost aleși să Îl vadă. În același fel ar proceda și astăzi, dacă ar veni astăzi, ceea ce a și făcut deja, venind în formă de Duh.

Observați că El Se arată pe Sine doar grupului ales, așa cum am vorbit seara trecută despre Avraam, când El nu s-a dus niciodată jos la grupul lui Lot. Era întors cu spatele la cort și a spus: „*Unde este soția ta, Sara?*”, iar Avraam a răspuns: „*În cort.*” Și El i-a spus ce se va întâmpla, cum vor avea acel copil. Sara a râs, iar El a zis: „*De ce a râs Sara?*” și Sara a încercat să nege.

Isus a spus: „*Cum a fost în zilele lui Lot, tot așa va fi și la venirea Fiului omului.*” (Luca 17.26-30). Observați că îngerul acela nu s-a dus niciodată jos la gruparea din Sodoma, ci a stat doar cu cei chemați și aleși.

Ceilalți își aveau mesagerii lor. Ochii lor erau orbiți la acea ușă, dar grupul ales L-a văzut pe Dumnezeu manifestat în trup. În această mare dimineață a învierii, ei L-au văzut pe Dumnezeu manifestat în trup. Moartea nu L-a putut ține, dar El a venit numai la aleșii Lui; nu la celelalte biserici, ci numai la aleșii Săi.

De ce nu s-a dus la biserică? A făcut-o când a venit. „*A venit la ai Săi, și ai Săi nu L-au primit.*” (Geneza 18.9-15; Ioan 1.11)

El a venit în forma Duhului Sfânt nu la biserică, ci la Biserica aleasă iar noi, biserica, trebuie să Îl ducem la necredincioși. Noi suntem cei care lășăm Viața Sa să strălucească prin noi, astfel încât ceilalți să creadă. Nu suntem noi, ci Hristos în biserică face ca Prezența Lui să strălucească. Așa Îl facem vizibil în fața tuturor, iar atunci când El Își revarsă strălucirea prin viețile credincioșilor aleși, cei care sunt aleși pentru Viața veșnică, Îl primesc. El a spus: „*Oile Mele ascultă glasul Meu. Eu le cunosc și ele vin după Mine*”. (Ioan 10.27). El S-a manifestat pe Sine celor pe care i-a chemat afară, Bisericii alese, iar astăzi face la fel cu Biserica Sa: Se manifestă pe Sine prin faptele Lui, adică prin noi, Biserica, cei chemați afară.

Mesajul nostru este cu adevărat cea mai mare știre de prima pagină pe care a cunoscut-o vreodată istoria. Au fost tot felul de crezuri fabricate și așa mai departe, dar Mesajul pe care îl are biserica este cea mai importantă știre din lume. Da, domnule. Noi l-am îngropat, dar a înviat și trăiește din nou. El a fost mort când l-am îngropat și acum trăiește de-a pururi. Acestea sunt faptele. El nu este mort, ci trăiește de-a pururi. Ce mesaj! Ce știre! Biserica ar trebui să fie mișcată. Lucrul acesta ar trebui să ardă în inimile tuturor care au venit în contact cu El. El nu este mort, ci este viu. Acesta ar trebui să fie un titlu de știri peste tot, dar ei nu cred, de aceea subiectul acesta nu este nicăieri. Dar pentru credincios este titlu de știri în inima lui. Când Îl vede, Îl recunoaște și îl mișcă mai mult ca orice. Atunci devine un subiect deasupra tuturor lucrurilor moarte ale lumii și inima credinciosului este mișcată de îndată ce vede că El este viu și este cu biserica Lui. Cel mai mare titlu de știri care poate fi pus pe prima pagină este chiar Mesajul nostru de astăzi, Mesajul de Paști.

Noi avem un singur Paști pe an, acesta este Paștele nostru, o zi pe an este Paști, dar ar trebui să fie Paști în fiecare zi din an. Fiecare zi ar trebui să fie o zi emoționantă a învierii. Dar vedeți, ei au amestecat mesajul Paștelui; l-au amestecat cu ouă vopsite, l-au amestecat cu haine și pălării noi, l-au amestecat cu iepurași, de aceea Paștele este doar o propagandă.

Dar credinciosul știe că zi de zi trăiește într-un Paște fiindcă El a înviat din morți și trăiește de-a pururi în inimi, făcându-Se cunoscut bisericii Lui zi de zi. „*Aceste semne îi vor urma pe cei ce cred.*”

Acum, dacă spui că ești un credincios, dar aceste semne nu te urmează, atunci ori ai spus ceva greșit, ori ai spus că El a spus ceva greșit, fiindcă Isus a zis: „*Aceste semne îi vor urma pe cei ce cred: În numele Meu vor scoate draci; vor vorbi în limbi noi.*” Dacă ar fi fost otrăviți și ar fi băut așa ceva, nu păteau nimic. „*Dacă își vor pune mâinile peste bolnavi, se vor însănătoși.*” (Marcu 16:17-18) Acestora li se arată El, credincioșilor, de aceea îi urmează semnele.

O, ce lucru glorios este pentru biserica Lui să știe că El este viu după aproape două mii de ani! Îl întâlnim la orice răscruce de drum, la orice răspântie. În orice loc ne ducem, Îl vedem pe Isus, vedem prezența Lui vie radiind ca lumina din biserica Lui glorioasă, a Dumnezeului celui viu. Cât de recunoscători ar trebui să fim pentru aceasta!

Mesajul a fost dat la mormânt: „Vino și vezi! Du-te și spune!” Dar primul lucru este: „Mai întâi vino și convinge-te!”

Oamenii de astăzi nu vor să vină să vadă, iar cei care vin nu pot sta nici zece minute, uneori nici cinci minute. Dacă le ieși în cale, pleacă. „Vino! Vezi?” Nu trage cu ochiul, ci ridică-te și privește acolo!

„Veniți și vedeți, apoi mergeți și spuneți!” Aceasta le-a spus El, femeilor care au venit la mormânt în acea dimineață: „*Veniți și vedeți unde L-au pus. Dar El nu mai este aici. Apoi mergeți și spuneți ucenicilor Lui că o să ne vedem în Galileea.*” (Ioan 20.2,17).

Mergeți și spuneți cui? Ucenicilor Lui tulburați, năucți. Cu siguranță erau așa. Nu știau ce să facă. Mulți se întorseseră la năvoadele lor, fiindcă vroiau să meargă înapoi la pescuit de pește. Erau tulburați fiindcă nu știau cum să pună lucrurile cap la cap. Ei au crezut în mod absolut că El era Mesia și iată că acum era mort și nu mai știau ce să facă.

Dar „*Mergeți și spuneți acestei biserici tulburate că sunt viu și voi merge înaintea lor și îi voi întâlni în Galileea, așa cum am promis.*” Biserica aceea care era tulburată atunci, nu era mai grav decât este biserica de astăzi. Ea este încă tulburată, nu poate înțelege Scripturile, nu poate înțelege de ce Marcu 16 a fost scris în Biblie. Este atât de tulburată încât spune: „Nu a fost scris prin inspirație”, găsește alte texte și spune: „Duhul Sfânt a fost aplicat pentru un alt timp, nu pentru această zi.” Ei găsesc alte texte unde s-au făcut minuni și pretind că toate zilele minunilor au trecut. Dacă vorbim de tulburare, ei sunt mai mult decât tulburați acum decât erau aceia atunci, fiindcă singurul lucru pe care îl aveau ucenicii ca mângâiere era o experiență trecută.

Și biserica de astăzi este în mare parte ca aceia, chiar și penticostalii, încercând să se mulțumească cu Fapte 2.4, o experiență trecută. Dar, oh, mesajul Dumnezeului celui viu trăiește încă și astăzi! De ce sunteți tulburați? „Mă duc înaintea voastră. Eu nu sunt mort, ci sunt viu, trăiesc de-a pururi”, spune El.

Dar ei au devenit atât de tulburați încât încearcă să organizeze „ismuri” noi și nu durează mult până când, ca de fiecare dată, noul „ism” devine doctrină. Ei au obținut o ploaie târzie, și o ploaie timpurie, o ploaie de mijloc, și una, și alta, o organizație, o denominație. Și ce s-a întâmplat cu ea? A murit așa cum au murit toate organizațiile. Și sunt tulburați: „Ei bine, acum nu știm ce să facem. Trebuie să-i adunăm împreună pe oamenii aceștia. Trebuie să ne separăm de acest grup sau de acel grup.” Ei sunt încă tulburați și nu știu ce să facă, nu cunosc adevăratul mesaj de Paști. Adevăratul mesaj de Paști nu avea scopul să producă vreo organizație, ci să predice Evanghelia, să demonstreze puterea Duhului Sfânt și să îl lase să ia Biserica în mâna Lui. Dar ei sunt încă tulburați și nu știu ce și cum să facă.

Oamenii ar trebui să-și dea seama că de-a lungul istoriei... Eu întreb orice teolog, orice istoric, să îmi spună când a luat Dumnezeu o organizație și a făcut ceva cu ea. Acesta este un sistem creat de om. Nu este vorba de oamenii din el, ci de sistemul de organizare.

De fiecare dată când Dumnezeu a trimis o trezire, El a luat pe cineva separat de o organizație ca să înceapă o trezire. Și de fiecare dată după ce acel om a început trezirea și oamenii din spatele lui s-au organizat, au murit chiar acolo și nu s-au mai ridicat niciodată. Aș vrea să îmi arătați numărul paginii din istorie unde scrie că o biserică s-a mai ridicat vreodată după ce s-a organizat. A murit chiar acolo. Ei au devenit copii născuți morți și aceștia sunt copii morți. Ceea ce le trebuie sunt niște palme date de Evanghelie ca să-i aducă la viață din nou.

Dar așa cum a fost atunci când acești mesageri au venit în dimineața aceea de la mormânt, să le spună ucenicilor că El a înviat din morți și era viu printre ei, că va merge înaintea lor și îi va întâlni într-o anumită locație, tot așa de minunat este faptul că Hristosul nostru merge încă înaintea noastră! Acolo există o rânduire, o selecție: „În dimineața aceea, vă voi întâlni în văzduh.” Și bisericile încă cred aceasta. Adevărata biserică a Dumnezeului celui viu așteaptă ca această schimbare să vină.

Când vedem parcursul bisericii Lui, sămânța lui Avraam, venind așa cum a venit Avraam, așteptăm marea întâlnire în văzduh, unde Îl vom vedea și unde vom fi luați cu cei care au așteptat înainte de noi. Ei vor învia din morți, iar noi vom fi schimbați într-un moment, într-o clipită de ochi, ca să fim luați în văzduh să Îl întâlnim și să fim de-a pururi cu El. Noi încă avem o rânduire și trebuie să ne ținem de ea și să credem cu toată inima. (Luca 24.6; I Corinteni 15.52).

Dar în ziua aceea, ei au fost prea ocupați, luați de celelalte lucruri, și-au aruncat năvoadele și s-au întors din nou la pescuit.

Astăzi suntem și noi la fel: suntem luați de diferite lucruri, de diferite ismuri, de diferite denominațiuni și de atât de multe organizații. Prezbiterul șef sau supraveghetorul general ne va da afară dacă nu suntem atenți cu cine cooperăm. Sau dacă participăm la cutare adunări, pastorul nostru ne va da afară. Sau episcopul ne va face ceva sau biserica ne va excomunica.

O, noi suntem atât de ocupați să supraveghem ca membrii noștri să nu meargă la alte biserici și să nu aibă părtășie decât cu mica noastră clică. Suntem atât de preocupați cu aceasta! Este exact ca și cum ai schimba niște membri cu alții, ca și cum ai lua un cadavru dintr-o morgă și l-ai duce în alta; este exact la fel. Ei nu știu că învierea a trecut și că noi ne bucurăm deja de ea, ci sunt ocupați doar să mute cadavrul de la unul la altul. În aceasta s-au transformat.

Oh, este greu pentru ei să înțeleagă că Hristosul nostru este viu! El nu este mort, ci trăiește veșnic și este Același ieri, azi și în veci. Dar noi suntem atât de ocupați, atât de prinși de multe alte lucruri! Biserica are atâtea de făcut și este atât de ocupată încât nu are timp să privească spre aceste lucruri.

Dacă auzim că aceste lucruri au venit de la un mesager, spunem: „O, acestea sunt povești de demult! Oh, acolo au fost acele femei prostuțe. Este greu de spus ce au văzut. Au născocit ele ceva.” Vedeți, suntem prea preocupați cu alte lucruri. De ce nu ne facem un pic de timp ca să studiem, să stăm jos înaintea Lui și El să spună: *„Veniți totuși să ne judecăm, zice Domnul. De vor fi păcatele voastre cum e cârmâzul, se vor face albe ca zăpada; de vor fi roșii ca purpura, se vor face ca lâna.”* (Isaia 1.18)

Dar noi suntem atât de ocupați! Trebuie să veghem ca nici unul din trinitarienii noștri să nu devină unitarian sau invers. Trebuie să fim siguri că nu se întâmplă aceasta. În acest timp, Hristos este viu în biserica Lui, iar noi suntem preocupați să mutăm cadavre dintr-o morgă în alta. Aici suntem. Exact cum a fost atunci, așa este și astăzi; cam același lucru.

Unii oameni fac din Evanghelie o procesiune funerară. Așa este. Se duc la biserică ca și cum ar fi o procesiune funerară. Alții fac din aceasta o petrecere. Unii dintre ei transformă mersul la biserică într-un timp plăcut cu muzică, sărind în sus și în jos de pe platformă, dansând pe platformă, sau între rânduri, sau stau jos și discută despre vecinii lor. Unii cred că trebuie să se ridice în picioare și să rostească doxologia sau crezul apostolic: „Cred în biserica Romano- catolică și în comuniunea cu sfinții.” Acesta este spiritism. Eu nu cred în aceasta. Dar ei sunt

atât de preocupați să facă acele lucruri și transformă totul într-o procesiune funerară. Dar mersul la biserică nu este nici procesiune funerară și nici petrecere. Este o sărbătoare, o sărbătoare cu

Hristos unde credincioșii vin și cinează.

Învățătorul vă cheamă, Veniți cinați;

Puteti sărbători la masa lui Isus totdeauna;

El a hrănit mulțimi

Apa a prefăcut-o în vin

Același Isus este viu în seara aceasta

Pe cei flămânzi îi cheamă acum

O, veniți cinați !

Este o sărbătoare, nu o petrecere și nici o procesiune funerară.

Acum, mesajul este că El merge înaintea noastră. El nu este într-un mormânt în spatele nostru, ci este înaintea noastră, făcând o cale. Noi trebuie să Îl urmăm, nu să privim înapoi la mormânt. Trebuie să privim înainte spre locul unde ne călăuzește El, pentru că El este Liderul nostru. Trebuie să Îl urmăm, nu să privim înapoi la morminte.

În dimineața aceea, Maria a reprezentat biserica tulburată, confuză. Ea a reprezentat-o bine fiindcă era în aceeași stare în care este și astăzi. Ce a spus ea când l-a auzit vorbind: „*Maria... Femeie, de ce plângi?*”? Ea a spus: „*Au luat pe Domnul meu și nu știu unde l-au pus.*” (Ioan 20.13).

Cam așa stă și biserica astăzi. „Au luat pe Domnul meu și nu știu unde să îl gădesc. Am încercat la toate adunările lor, am încercat toate botezurile lor în apă, am încercat la metodiști, baptiști, prezbiterieni, catolici și la toți și nu l-am găsit. Dacă Scriptura spune că El este Același ieri, azi și în veci, este undeva. Dacă nu este mort, înseamnă că trăiește. Nu poate fi și viu și mort în același timp.” Deci, Maria a reprezentat bine biserica. „*Au luat pe Domnul meu și nu știu unde l-au pus.*”

Biserica de astăzi crede: „O, a existat un mare Hristos istoric. El a vindecat bolnavi, a putut deosebi gândurile inimii, a fost un Hristos istoric. El a venit la mulțimi, a venit la Petru și i-a spus că numele lui era Simon: „Numele tău este Simon și numele tatălui tău este Iona”. O, sigur că Isus a făcut aceasta! Acesta era semnul lui Mesia conform Scripturii, ceea ce a spus profetul.”

El nu a învățat pe nimeni nimic, și nici Pavel. Când Pavel a fost dus înaintea lui Agrippa, a spus: „Eu am propovăduit doar ceea ce au spus prorocii și Moise că se va întâmpla. De ce mă învinuiți dacă am spus doar ce a spus Moise și ce au spus prorocii că se va întâmpla? Este ciudat pentru tine, Agrippa, să crezi în învierea morților? Vreau să știi că Dumnezeu este învierea morților.” (Fapte 26.22) El este Același și astăzi..

Maria spunea: „Ei bine, eu știu că l-am cunoscut odată.” Ea plângea de tristețe fiindcă odată l-a cunoscut, dar ei l-au luat și l-au dus departe. Așa este și astăzi. Fiecare din noi încearcă un fel de teologie filozofică și încearcă să o vâre pe gâtul cuiva spunând: „Noi credem aceasta și noi credem aceasta.”

Dar Isus a spus: „*Cine crede în Mine va face și El lucrările pe care le fac Eu.*” (Ioan 14.12) Și biserica spune: „Au luat pe Domnul nostru.” Ce au făcut cu El? Astăzi, din

cauza lipsei de cunoștință, a comodității și a slăbiciunii, unii cred încă povestea aceea evreiască, că El a fost furat noaptea din mormânt. Cred că în jur de 70% dintre protestanți nu cred în învierea fizică sau venirea Sa propriu-zisă. Așa arată statistica. Ei neagă aceasta pur și simplu. Mii dintre ei neagă nașterea din fecioară.

„*Au luat pe Domnul meu.*” De ce? A trebuit. Dacă nu poți să crezi în învierea Lui fizică, nu poți propovădui un Hristos care este Același ieri, azi și în veci. Dacă nu putem lua Cuvântul Lui, atunci ce se întâmplă? Devenim niște necredincioși și niște păgâni. Nu-i de mirare că micuța biserică strigă: „Unde este Domnul meu? Unde este Dumnezeu istoric? Unde este Isus care a fost și care a spus că va fi cu noi și va merge întotdeauna înaintea noastră, pentru că va fi în noi până la sfârșitul lumii? Unde sunt lucrările pe care Le-a făcut?”

Când biserica vede ce se întâmplă, ei sunt preocupați să facă organizații. Și dacă nu a venit din organizația lor, o clasifică ca venind de la diavol și o leapădă, exact cum au făcut aceia atunci. Deci, ea este încă tulburată.

„L-au luat pe Domnul meu. Am fost la masa comuniunii și mi-au spus că dacă iau sfânta euharistie și cred în biserica aceea... Ei bine, m-am dus și am făcut aceasta și ce am văzut? Nimic. Multă teologie și multă psihologie. Dar nu L-am găsit pe Domnul meu cel înviat. Nu L-am găsit. Mi-au spus că dacă voi fi stropit, Îl voi avea cu siguranță. Și așa am făcut. Apoi mi-au spus că dacă mă botez cu fața în jos, așa se va întâmpla. Apoi pe spate. Am făcut toate botezurile, am umblat la toate bisericile, am citit toate crezurile, dar unde este Domnul meu? Cine L-a luat?”

Ei L-au luat și L-au dus departe. Cine a făcut aceasta? Organizația. Spuneți că nu-i așa și am să vă demonstrez cu istoria că este exact așa. Biserica catolică l-a luat și a format o organizație, iar protestanții s-au întors înapoi și au făcut același lucru ca și biserica catolică: au făcut o organizație. Când faceți aceasta, Îl îndepărtați pe Dumnezeu. Priviți în istorie, uitați-vă în Scripturi să vedeți dacă nu s-a împlinit cu exactitate. „*L-au luat pe Domnul*”.

Acolo am un frate care este unitarian și acolo am unul care este dualist. Mai am unul acolo care este într-un fel și un altul care este altfel. Ce este aceasta? Sunt mici „ismuri” care devin apoi doctrine. Așa este. Dar aceasta ce este? Mesajul rămâne la fel: Hristos a înviat din morți. Nu îndrumați un om spre o organizație sau spre o formă de ceva, ci îndrumați-l spre Isus Hristos care este Același ieri, azi și în veci! El a înviat din morți și este singurul spre care trebuie să privim.

Astăzi vrem să îi îndrumăm spre niște școli teologice, spre unele dintre organizațiile noastre, dar vindecarea ei a venit în urma plânsului și a pierderii pe care o suferise. Disperarea ei a încetat când și-a auzit chemat numele și L-a recunoscut că era Domnul. El a întrebat-o: *„De ce cauți între cei morți pe Cel ce este viu?”* (Luca 24.5)

Astfel, Maria a aflat că Domnul ei nu era printre acele crezuri moarte. De îndată ce biserica a recunoscut, asemenea Mariei, că Domnul nostru cel înviat nu este într-un crez, ci într-o experiență personală a botezului cu Duhul Sfânt din inima credinciosului... El nu este într-un crez; El nu este în organizațiile bisericești. Nu este. El este în inimile credincioșilor. El nu a fost cu mormintele lor moarte, ci a fost viu.

O, ce mesaj poate fi adus bisericii în seara aceasta! Dar îl primesc ei? Astăzi nu sunt mai buni decât erau atunci.

Când ucenicii au auzit aceasta, au crezut, și Biblia spune că se bucurau. Biblia spune că: *„Atunci când au auzit, s-au bucurat,”* când L-au întâlnit și L-au recunoscut că era Domnul lor. Tot așa este și în seara aceasta când o femeie sau un bărbat, un băiat sau o fată care vrea să pășească dincolo de crezul bisericii lui... Eu nu vă spun să nu mai aparțineți la biserica voastră; este în regulă, dar nu vă ascundeți sufletul după acel crez gândindu-vă că aceasta vă va mântui. Nu veți fi niciodată mântuiți până când nu Îl veți găsi pe Hristos ca Mântuitor personal și Duhul Lui vă va umple viața. *„Atunci aceste semne îi vor urma pe cei ce cred.”* (Marcu 16.17).

Să nu prezentați oamenilor un dans de petrecere așa cum ați văzut că fac penticostalii, nici o morgă așa cum i-ați văzut pe restul. Chiar și penticostalii au cam terminat cu petrecerea și s-au întors la morgă. Să nu le prezentați așa ceva, ci prezentați-le un Hristos înviat. Amin. Atunci aveți bucurie asemenea ucenicilor, fiindcă vă întâlniți cu El și o știți.

Când El a făcut semnul înaintea lor și le-a arătat că era același Isus, făcând aceleași lucrări pe care le mai făcuse... Nimeni nu le putea face în afară de El, iar ei au recunoscut că Acela era Domnul lor și erau foarte bucuroși.

Lui Cleopa și celuilalt ucenic le-a luat toată ziua să ajungă la Emaus, o zi de călătorie de sabat. Nu mai erau decât câteva minute până să ajungă înapoi. O, și după ce au aflat adevărul că El a înviat, fiindcă L-au văzut împlinindu-Și Cuvântul exact cum o făcuse înainte de răstignire, au alergat în tot ținutul. Îmi imaginez că făceau câte un pas de patru sau cinci iarzi. Se grăbeau fiindcă voiau să spună și celorlalți: „Domnul a înviat cu adevărat.” Ei aveau ceva în inima lor.

Ei nu se duceau acolo ca să se certe asupra punctelor lor de vedere religioase, ci se duceau să spună: „Știm că este viu. L-am cunoscut fiindcă ni s-a arătat și L-am văzut făcând același lucru pe care L-a făcut înainte de a muri, înainte să fie omorât. Nu i-au furat trupul. Femeile au avut dreptate, El a înviat din morți, fiindcă era El.”

Apoi, când s-au oprit undeva să se odihnească puțin, s-au uitat unul la altul (fratele Branham imită un gâfâit) și au zis: „*Nu ne ardeau inimile în noi?*” (gâfâie) Ar fi trebuit să știm că era El. Păi S-a dus înapoi în Scriptură. Nu ne ardeau inimile în noi în timp ce ne vorbea pe drum și ne-a deschis Scripturile? „*O, nepricepuți și zăbavnici cu inima! Nu trebuia să sufere Hristosul și să intre în slava Lui?*”, așa cum spune Scriptura (Luca 24.25-32).

Vedeți, ei știau că era Isus fiindcă S-a aliniat cu Scriptura, indiferent ce spuneau ceilalți. Și deîndată ce biserica ajunge într-un loc în care este aliniată cu Învățătura

Scripturii în loc de vreo teologie omenească, imediat Îl va găsi pe Hristos cel înviat. Așa este, fraților. Dumnezeu nu zidește pe altă temelie decât pe aceea pe care au zidit și apostolii. Așa este. O, da, ei erau foarte bucuroși!

Bisericile de astăzi s-au schimbat de la ceea ce era în ziua Cincizecimii. O, cât de multe schimbări s-au făcut de atunci! Îmi pare rău că trebuie să spun aceasta, dar bisericile de astăzi se adună să onoreze un mort. Ei merg într-un loc și cântă „Mai aproape de Tine, Doamne” și ceilalți din morgă scot un sunet lung. Apoi vin și spun: „Acum haideți să spunem crezul apostolic. Haideți să repetăm crezul pe care dr. Cutare și dr. Cutare...” Parcă ți-e milă de ei! Jumătate din ei rămân acasă să se uite la TV în loc să vină la biserică duminică. Așa este. Morți, niște cadavre care umblă. Un mort predică și un mort încearcă să spună ceva despre un alt mort care a trăit odată, și a trăit cu mulți ani în urmă într-un mormânt. Numai morți și morți și morți...

Ei vor onora un Hristos care a murit în urmă cu o mie nouă sute de ani. Exact acolo sunt bisericile de astăzi: încearcă să onoreze un mort în loc să onoreze un Biruitor. Amin. Slavă lui Dumnezeu!

Sunt bucuros să fiu pentecostal în inimă, nu după denotațiune. Nu, domnule. Ștergeți numele meu de acolo! Noi nu onorăm niște oameni morți, ci slăvim un Biruitor care a biruit moartea, iadul, mormântul, boala, orice demon, orice necredință. El le-a biruit pe toate.

Vă puteți imagina cum ar fi dacă echipa acestei școli ar avea un meci de baschet undeva și ar câștiga, iar când s-ar întoarce, i-ați vedea stând așa și cântând: „Mai aproape, Doamne, de Tine”, iar lumea ar flutura stegulețe și i-ar onora? Cum a fost când Napoleon s-a întors din luptă? Dar când Stalin a intrat în Germania? Au tras cu armele și au salutat rusește. Dar când băieții noștri s-au întors acasă victorioși? Au sunat din fluier și oamenii erau în stare de frenezie, trăgeau cu pistoalele, strigau și sunau clopotele. De ce? Am biruit dușmanul. Glorie!

Dar astăzi parcă ești într-o morgă. Te duci într-o biserică și ei spun: „Noi credem în Dumnezeu, Tatăl Atotputernic,” dar eu cred într-un Isus Hristos înviat. Amin. Un Biruitor al morții, al iadului și al mormântului. Cred că El este viu în seara aceasta și este în această clădire împreună cu noi, după făgăduința Lui că: *„Unde doi sau trei sunt adunați în numele Meu, Eu voi fi în mijlocul lor”* (Matei 18.20). Da, domnule. Nu suntem la un serviciu funerar, ci Îl onorăm pe puternicul Biruitor.

Dar necazul cu noi este că nu privim la Biruitorul nostru, ci privim la prezbiterul nostru, privim la vreun mare evanghelist și luăm ce spun ei despre aceasta. Da, domnule. Ne uităm unii la alții, dar ni s-a poruncit să privim la El. Noi privim dacă se întâmplă ceva cu unul sau cu altul: „Păi Domnul a făcut cutare lucru, a vindecat pe cutare, a făcut cutare lucru.” (*pete pe bandă*).

...noi spunem: „Să vedem ce spune dr. Jones despre aceasta. Dacă biserica noastră nu crede la fel, nu o primim.” Vedeți? Vă uitați la ce spune prezbiterul, la ce spune episcopul, dar în felul acesta nu Îl veți vedea niciodată pe Hristos.

Când au auzit că Isus a înviat din morți și li s-a arătat, ei nu au stat și s-au uitat unii la alții, ci s-au uitat la El. Au văzut rănilor Lui, au văzut puterea Lui, L-au văzut făcând minunile pe care le făcuse înainte de a muri și au cunoscut că era Dumnezeul lor cel viu. Nu s-au uitat unii la alții și nici n-au cerut cuiva să se uite la ei.

Dar astăzi ies în față aceste cămăși apretate și spun: „Eu sunt doctor Cutare cu educația cutare. Sunt licențiat Ph.D, L.L.D, Q.S.T” și toate acele lucruri. Dar unde este Hristos în toate acestea? Ce am obținut? O morgă. Slăvim un Hristos mort într-un mormânt.

Dar biserica Dumnezeului celui viu nu slăvește un Hristos mort într-un mormânt ci slăvește un Biruitor înviat, care a biruit necredința și toate crezurile noastre și le-a trântit la picioarele Lui zicând: „Eu sunt al vostru și voi sunteți ai Mei”. Amin. „Eu sunt viu de-a pururi”. Acesta este marele Biruitor. Acesta este El. Spre Acesta

privește credința mea.

Noi nu vrem să privim spre acești sărmani bocitori mâncători de usturoi de acolo din pustiu, care poșteau la oalele cu carne din Egipt, unde se purtau pantaloni scurți, buzele erau vopsite și părul era scurt, și negau puterea lui Dumnezeu. Lăsați-i în pace! Ei vor pieri acolo în pustiu.

Haideți să-L urmăm pe marele nostru Iosua! Aleluia! Călăuza noastră. Nu puneți întrebări, doar păstrați ritmul! Aceasta-i tot. Mergeți înainte! Nu vă uitați înapoi la ei, nu le dați atenție! Dacă ei vor să stea în Egipt să se adape cu lucrurile lumii, cu toate starurile de cinema și acele lucruri, lăsați-i să meargă acolo. Noi privim la Isus. Noi privim la Iosua al nostru. Noi nu trebuie să ne uităm cu ce să ne adăpăm. Necazul este că astăzi spuneți: „Stai puțin, tu nu ai voie să bei. Nu ai voie să te duci la film. Nu ai voie să faci aceasta și cealaltă... Femeile nu ar trebui să își taie părul, nu ar trebui să poarte pantaloni scurți.” Eu cred că dacă cineva ajunge pe tărâmul acela și mănâncă din acei struguri din Canaan și din acele roade sau din mierea aceea bună, nu va mai vrea usturoiul lumii.

Problema este că noi îi hrănim mai departe cu vechiul usturoi și îi lăsăm să se adape cu acele lucruri, și apoi au crampe și gaze (scuzați expresia, poate nu este potrivită la amvon). Ei se întorc înapoi. Dacă vor să umble cu lumea, lăsați-i să meargă înapoi. Noi vom merge înainte, nu ca și în Fapte 2.4, adică să ne tot învârtim pe același teren. Ce au făcut ei? Au stat acolo patruzeci de ani și au murit acolo. Chiar acolo, în acele lucruri vechi, tot timpul. Așa este. Fapte 2.4 este parte din aceasta, dar El a spus: „Este timpul să vă ridicați pentru că sunteți pe muntele acesta de patruzeci de ani; întoarceți-vă spre nord, treceți Iordanul, separați-vă, pentru că există ceva mai mult pentru voi decât acest munte.” Pentru voi există ceva mai mult decât Fapte 2.4. Orice făgăduință din Carte aparține bisericii și Dumnezeu așteaptă ca biserica să se ridice și să o primească.

Dar cum ai putea face aceasta când tu însetezi și vrei încă să fii ca lumea? Cum pot ei să o facă când mănâncă și tânjesc încă după usturoi și după oalele cu carne din Egipt? Nu așa. Țineți pasul cu Iosua. Așa este. Luați din strugurii cei noi și din

vinul cel nou de la Cincizecime. Îmbătați-vă cu el. Frate, atunci nici nu te vei mai uita către lume pentru că ți se va întâmpla ceva. O, haideți să mergem înainte urmând pașii marelui nostru Conducător și Biruitor!

Amintiți-vă ce i-a spus Dumnezeu lui Iosua: „*Orice loc pe care-l va călca talpa piciorului vostru, va fi al vostru.*” (Deuteronom 11.24). Frate, acei pași înseamnă posesie. Haideți să pășim în Țara făgăduită și să nu ne mai uităm înapoi ca să vedem ce se întâmplă acolo sau ce face cineva! Țineți-vă privirea la Isus, la Iosua, Conducătorul. Continuați să umblați pe înălțimile cele mai înalte și prin adâncimile cele mai adânci până când veți poseda tot ce a promis Dumnezeu în Cuvântul Lui.

Nu toți oamenii pot primi aceasta. Acest lucru este ascuns pentru ochii lumii și este o nebunie pentru ei. Dar cei care sunt născuți și aleși pentru Viața veșnică, cred. Noi vedem timpul în care trăim. Haideți să mergem înainte, amintindu-ne că avem în spatele nostru ceva. Când Isus i-a trimis pe ucenicii Săi, le-a zis: „*Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ.*” Sigur. Aceasta stă în spatele nostru. Ce? Fiecare făgăduință pe care a dat-o El, fiindcă toată puterea i-a fost dată Lui. Tatăl a dat toată puterea Fiului. „Și tot ce este în ceruri, orice putere din ceruri îmi aparține Mie”, a spus Isus, „și Eu sunt cu voi”. Ceva să ne susțină.

În timp ce mergem înainte, să ne amintim că în urma noastră este Ceva, că în noi este Ceva și înaintea noastră este Ceva. Amin. Aceasta înseamnă: veniți, credeți și mergeți! Ceva în urma noastră, Ceva în noi și Ceva mai mult pentru noi. El a fost, El este și El va veni. Același Isus care a fost este Același Isus în seara aceasta și Același Isus care va veni, Același ieri, azi și în veci. Vino, crede și du-te și spune și altora despre aceasta! Amin. O, cât îmi place aceasta! Glorie lui Dumnezeu!

Viața Lui, ceea ce a fost față de noi, este viața Lui de atunci. El ne-a dat ceea ce a fost atunci ca să nu putem fi înșelați în ceea ce este El astăzi. O, îmi place aceasta! Amin.

Nu luați cuvântul cuiva, ci luați Cuvântul lui Dumnezeu! Biblia spune, Isus a spus:

„Dacă rămâneți în Mine, și dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice veți vrea și vi se va da. Cel ce crede în Mine va face și el lucrările pe care le fac Eu. Încă puțin și lumea nu mă va mai vedea, dar voi mă veți vedea, căci voi fi cu voi, chiar în voi, până la sfârșitul lumii”. „Isus Hristos același ieri, azi și în veci. ”

Și cum îi vom cunoaște? Oamenii spun: „Sigur că eu cred.” Dar Isus a spus: *„Aceste semne îi vor însoți pe cei ce cred.”* Dacă aceste semne nu sunt peste tine, spun: „Poate vor fi sau ar trebui să fie”, dar El a spus: *„îi vor însoți.”* În ordine. *„Îi vor însoți pe cei ce cred.”* Da, domnule. (Ioan 15.7; Ioan 14.12,19; Evrei 13.8; Matei 28.20; Marcu 16.17).

Și ce ne-a lăsat El? Ne-a lăsat Viața Lui de atunci ca să ne arate cum era El. Aceasta este în urma noastră ca să putem spune ce va fi în noi. O, îmi place aceasta! Ne uităm înapoi ca să vedem ce a fost El atunci și astfel să vedem cum este El acum. Isus nu a fost vreun teolog cu gâtul înțepenit. El i-a numit pe aceia fățarnici, năpârци, pereți văruiți și morminte pline de oase de morți. I-a acuzat. El nu s-a unit cu niciunul dintre grupurile lor, ci a rămas cu Mesajul de la Tatăl, a stat cu Scripturile, și a spus: *„Nu este scris acest lucru în Scripturile voastre?”*, indiferent ce au vrut ei să vadă sau să facă El. Ei au vrut ca El să învieze pe unul, să facă aceasta sau cealaltă, dar El a spus: *„Fac doar ceea ce îmi arată Tatăl să fac. Nu fac nimic de la Mine, ci ceea ce văd pe Tatăl făcând.”* (Matei 23.27; Ioan 5.19).

Moise a spus că El va fi un proroc, că va fi Mesia și că va deosebi gândurile inimii. Isus a fost Cuvântul lui Dumnezeu manifestat. *„La început era Cuvântul și Cuvântul era cu Dumnezeu și Cuvântul era Dumnezeu. Și Cuvântul s-a făcut trup și a locuit printre noi.”* (Ioan 1.1,14).

El era Dumnezeu în trup. De aceea, Cuvântul lui Dumnezeu era în Hristos și El era Cuvântul lui Dumnezeu. Biblia spune în Evrei 4 că Cuvântul lui Dumnezeu este mai ascuțit decât o sabie cu două tăișuri. Cum veți face aceasta și în același timp să aparțineți la vreo organizație? *„Dacă vei vorbi așa ceva, te vom da afară.”* (Evrei 4.12) Cum veți face aceasta? Vrednici de plâns. O, vai!

Știu că îmi fac dușmani, dar îmi fac și prieteni aici. Acesta este lucrul cel mai important. Vedeți, mie nu îmi pasă de ceea ce spun oamenii, ci de ceea ce spune Dumnezeu. Spuneți-mi că ceea ce vorbesc nu este Cuvântul. Uitați-vă unde am ajuns. Uitați-vă în jurul vostru să vedeți cum murim. Ridicați-vă și scuturați-vă! Întoarceți-vă la experiența învierii pentru că Isus Hristos este viu astăzi! El este viu în vecii vecilor. Da.

El este Același și astăzi. El ni s-a arătat ieri și a dovedit că a fost în urma noastră, ca să poată fi ceea ce este astăzi în noi, dându-ne de înțeles ce va fi El.

Dacă este atât de glorios când coboară printre noi, cum va fi când vom avea un trup ca al Lui? Atunci vedem că avem Ceva în urmă, Ceva care merge înaintea noastră și S-a dus înaintea noastră ca să pregătească un loc pentru noi.

Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru că nu va trebui să fim mereu niște creaturi legate de pământ. El a plecat, da, El a plecat. El a fost și noi vedem cum a fost El. Privim în urmă ca să vedem cum a fost El și astfel vedem cum este El astăzi. Dacă a deosebit gândurile inimii în ziua aceea când era Cuvântul, și dacă astăzi este aici, trebuie să fie Același care deosebește gândurile inimii. Ceea ce a fost El atunci, este și astăzi și va fi în veci.

Dacă atunci a fost un Mântuitor iubitor, Creatorul, și astăzi El este același Mântuitor iubitor și Creatorul. El este în urma noastră, este în noi și este înaintea noastră. Veniți și credeți, apoi duceți-vă și spuneți și celorlalți!

Însă noi nu credem aceasta, pentru că altfel nu am sta atât de morți cu toate ritualurile noastre pe care le urmăm atât de strict duminica dimineața. Dacă inimile noastre ar arde de focul Cincizecimii, nu am mai suporta aceste lucruri. Așa a fost biserica pentecostală în urmă cu patruzeci de ani, dar voi ați organizat-o și ați omorât-o. I-ați omorât pe cei ce vor să creadă, dar mai sunt unii care nu cred așa și trăiesc mai departe.

Când Stâlpul de Foc se oprea, poporul își făcea tabăra în locul acela. Ei nu și-au instalat corturile permanent, pentru că ori de câte ori Stâlpul de Foc Se ridica, ei plecau împreună cu El. Luther a văzut și a ieșit afară din biserica catolică. Dar ce au făcut ei după ce a murit Luther? S-au organizat.

Stâlpul de Foc a mers mai departe și Wesley L-a urmat. Dar după ce a murit Wesley, ei au organizat aceasta. Și ce s-a întâmplat? Stâlpul de Foc a mers mai departe și L-au urmat pentecostalii. Sigur. Botezul cu Duhul Sfânt. Acum pentecostalii s-au organizat, dar ce face Stâlpul de Foc? Merge mai departe și pentecostalii mor. Exact așa este.

Nu experiența de la Cincizecime moare, ci organizația pentecostală. De fapt nu moare, ci este deja moartă. S-a întâmplat aceasta atunci când s-a organizat. Sunt morți cu toții. Ciobul nu poate râde de oala spartă deoarece toți sunt la fel. Așa este.

Unitarienii nu pot striga la dualiști și nici dualiștii nu pot striga la trinitarieni, Adunarea lui Dumnezeu nu poate striga la Biserica lui Dumnezeu și Biserica lui Dumnezeu nu poate striga la Biserica unită; ei toți sunt un mănunchi. Când s-au organizat, ei L-au omorât. De fapt nu L-au omorât ci L-au scos afară dintre ei fiindcă au trasat un cerc și au intrat în el.

Dumnezeu este un Dumnezeu universal omniprezent și omnipotent. El nu este legat de nici un crez omenesc. Amin. Dacă este viu, El o dovedește, dar dacă nu o dovedește, înseamnă că nu este viu. Veniți, credeți și mergeți să vedeți! Da, domnule.

Necazul bisericii de astăzi este că încearcă să aducă lumii o mulțime de divertisment (pete pe bandă)... pe tărâmul acesta. Noi nu trebuie să facem aceasta. Dar ce facem? Păi, le servim o oală mare cu tocană, o fiertură religioasă. Aceasta-i tot. Puteți s-o numiți petrecere socială, jocuri de noroc sau un supeu organizat cu scopul de a-l plăti pe predicator. Acesta este un nonsens. Nu așa se

conduce o biserică. Dumnezeu L-a trimis pe Duhul Sfânt să conducă biserica. Corect. Dar noi încercăm să dăm lumii... Păi, voi nu puteți să-i atrageți pe oameni cu așa ceva pentru că ei au deja aceasta. Ei sunt experți în divertisment. Sunt experți, deci în acest sens nu putem face nimic pentru ei.

Haideți să le dăm ceva ce nu au! Aleluia! Și singurul lucru pe care nu îl au, este Isus. Amin. Nu încercați să le oferiți divertisment. Când faceți aceasta sunteți pe terenul lor. Propovăduiți-L pe Isus și lăsați-i să vină pe terenul acesta ca să vadă ce au descoperit. Dacă vor să rămână pe terenul cu usturoi, lăsați-i să stea, dar noi nu ne vom duce acolo. Noi nu suntem imitatori, ci suntem apostoli. Aleluia! Noi nu suntem maimuțe așa cum spun ei, ci suntem fiii lui Dumnezeu creați după chipul Lui. Acea adunătură este un nonsens. Veniți de acolo pentru că aici este un Hristos viu! Amin.

O, singurul lucru pe care nu îl au, este Isus. Au o grămadă de psihologie, de religie filozofică și de toate. Ei sunt plini de aceste lucruri, dar este un lucru pe care nu îl au și acesta este Isus. Așa este.

O, ei au distracție, pot să stârnească un mare tărăboi la un meci de baschet, sigur că da. Pot să pună oameni pe ecranul de film ca să facă tot ce puteți face voi. Așa este. Ei sunt experți în aceste lucruri. Nu încercați să vă măsurați cu ei pentru că Isus a spus cum sunt fiii acestei lumi. Așa este. Dar este un singur lucru pe care nu îl au și acesta este Isus.

Pe El ar trebui să-L reprezentăm noi, despre El să le vorbim, nu să le spunem că avem un liceu mare, că avem cea mai mare școală duminicală și că avem supeuri și seri de dans și celelalte. Dacă veți veni la biserica noastră, miercuri seara după adunare vom avea un pic de dans la subsol.

Un grup din biserica prezbiteriană din Anglia a pus în scenă o piesă non-conformistă despre răstignire și Înviere. S-a scris în ziar despre aceasta. Toată Anglia a fost tulburată. Acolo era un băiat într-o cămașă cu dungi bombon, cu

blugii trași mai jos de șolduri și el era Isus. Și mai era un Iuda care cânta la chitară și se plimba în sus și în jos – Aceasta s-a transmis la nivel național – și cânta „Am să-L prind, scumpo, în seara aceasta și îl voi vinde.” Și mai era o fată care dansa rock and roll și zicea despre Isus: „O iubesc pe mama, prietene, oare aceasta nu-i de ajuns, scumpule?” Și așa mai departe. Și se manifestau în felul acesta într-o biserică religioasă ce s-a coborât atât de jos încât nu mai există. Și ce părere au avut oamenii? Ei au considerat că piesa era minunată.

Ei bine, credeți că aceasta este ceva? Dar ce ziceți despre faptul că aici, în țara noastră, în fiecare joi seara într-o anumită biserică pastorul și ceilalți joacă jocuri de noroc? Este pusă o fotografie pe prima pagină a ziarului.

Un prieten dintr-o anumită biserică m-a invitat să vin seara la organizația lor pentru că dădeau o petrecere cu rock and roll. Chiar și omul care transmitea emisiunea spunea: „Nu credeți că veți fi criticați?” Și el a spus: „Este păcat că această organizație a uitat frumusețea artei rock and roll-ului.”

Când o biserică ajunge să se folosească de divertisment, este cel mai mizerabil și decăzut grup de oameni. Când ajungem în punctul în care nu îl putem reprezenta pe Isus Hristos în puterea învierii, puteți pleca pe ușă afară și să vă întoarceți în lume fiindcă oricum sunteți morți. Amin. Asta este.

Nu putem să le prezentăm un sclipici. El este o Lumină, nu un sclipici. Isus nu sclipește așa cum sclipește lumea, ci este o strălucire blândă a Luminii. Amin. Voi nu puteți să faceți acea Lumină să strălucească, ci trebuie să îl lăsați pe El să strălucească. Nu încercați să faceți voi ceva fiindcă nu va funcționa. Aceasta este problema. Dacă nu pot să-i atragă pe oameni într-un fel, atunci încercă în alt fel. Dacă nu pot face ca lumina lor să strălucească, ce vor face? Vor încerca ceva artificial, dar prin aceasta ei nu pot face Lumina să strălucească. Lăsați-L pe El să strălucească! O, aleluia!

Cât este ceasul? Am auzit alarma de la ceas. Am depășit timpul.

El a înviat din morți. El este viu. Care este Mesajul astăzi? Vino, crede și du-te și spune și altora că El a înviat din morți! El este viu și în seara aceasta Se arată Bisericii alese.

Întotdeauna v-am spus că Dumnezeu este infinit și nu Se poate schimba. Deci, dacă atunci aceea a fost atitudinea Lui față de lume, acum, după Înviere este aceeași. Isus a mărturisit la fel prin spusele Lui: „*Cum era în zilele Sodomei, așa va fi și la venirea Fiului omului.*” (Luca 17.26). Să ne plecăm capetele.

Doamne Isuse, uneori mă întreb dacă nu cumva eu nu sunt în regulă, când mă gândesc la blestemul groaznic pe care L-am văzut venind peste aceasta lume, când mă gândesc la bisericile care încearcă să facă divertisment, care încearcă să copieze lucrurile lumii. Oh, Doamne Dumnezeule, Tu ai spus: „*Tată, Mă rog să îi scoți din lume*”. Scoate lumea afară din ei și ține-i departe de lume. Tu Te-ai rugat pentru ucenicii Tăi ca să fie ținuți departe de lume, și iată că acum ei se întorc drept în lume încercând să se compare cu lumea.

Dumnezeule, ajută-i pe cei ce aud Mesajul și vor ști cu siguranță. Tu ești Același ieri, azi și în veci (Evrei 13.8), și nu ești mort, ci trăiești de-a pururi (Apocalipsa 1.18). Noi te credem, Doamne.

Cum poate să creadă un om dacă nu îl chemi Tu? Isus a spus: „*Nici un om nu poate veni la Mine dacă nu îl cheamă mai întâi Tatăl. Și toți aceia pe care-i cheamă Tatăl, vor veni*” (Ioan 6.44). Noi știm că acest lucru este corect. Ei vor veni. Datoria noastră este să predicăm și să lăsăm așchiile să zboare încotro vor, dar oile vor auzi Glasul.

Dumnezeule, după ce am vorbit despre Tine și despre Învierea Ta, cea mai mare știre care a strălucit în istorie este că Hristos a murit pentru noi și a înviat din nou, trăind în noi și umblând cu noi; că El este viu cu noi, dovedindu-ne că este Același ieri, azi și în veci. Doamne, eu nu știu un alt lucru mai glorios.

Mă rog ca mulți credincioși să creadă mai adânc în seara aceasta, mă rog ca mulți necredincioși să creadă pentru prima dată și cei care nu sunt umpluți cu Duhul Sfânt să fie umpluți și să devină apostoli ai Tăi, ucenici mari care să Te urmeze și să le spună și altora. Fie ca ei să se uite în Biblie și să vadă că El a murit pentru ca noi să avem acest privilegiu.

Fie ca ei să creadă când Îl vor vedea arătându-Se. Și când vor pleca de la biserică, să meargă și să spună și altora că Isus este viu. Fie ca ei să plece de aici cu inimile și cu picioarele ușoare și să spună și altora, la fel ca și Cleopa și prietenul lui care au venit din Emaus.

O, Doamne, nu vrei să ni te arăți în seara aceasta? Vino în mijlocul nostru și fă ceva pentru acești oameni, așa cum ai făcut înainte de a fi răstignit, ca ei să vadă că Mesajul orei este exact și că Tu ai înviat din morți. Cer aceasta în numele lui Isus. Amin.

Este timpul de încheiere. Fiul meu mi-a spus că a împărțit numere de rugăciune și băiatul care are grijă de lumini a spus că au fost împărțite numere pentru rugăciune. Este aici cineva care nu a mai fost niciodată la vreunul din serviciile pe care le-am condus pentru Domnul? Ridicați mâna! Ei bine, cred că vom avea ceva deosebire a gândurilor în seara aceasta. Am să îl rog pe fratele Tommy să vină aici să stea să ne rugăm pentru ei. Am observat că două treimi din adunare nu au mai fost la vreun alt serviciu de-al meu.

Vreau să vă spun un lucru: eu nu mă pretind a fi un vindecător. Orice om care se pretinde a fi un vindecător este altceva. Hristos este Vindecătorul. Isus a câștigat la Calvar salvarea voastră, răscumpărarea și vindecarea voastră. Câți știu că acesta este adevărul? Astfel, tot ce poate să facă El este să arate Cuvântul Lui, că Își ține făgăduința. Este adevărat? Când a fost pe pământ, a pretins El că este un Vindecător? Nu, domnule. El a spus: *„Adevărat, adevărat vă spun că Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând; și tot ce face Tatăl, face și Fiul întocmai”* (Ioan 5.19). Câți știu că acesta este adevărul? Da. Deci Isus nu făcea nimic până când nu vedea o vedenie.

Care a fost semnul lui Mesia? Cine știe? Un profet, este adevărat? Unul care deosebea gândurile inimii și spunea lucruri mai dinainte. Toți evreii credeau că Mesia va spune lucruri viitoare și că va ști ce a fost și ce va fi. Acela era semnul. Dumnezeu a spus: „Dacă este vreunul printre voi care este duhovnicesc sau un proroc, Eu Domnul Mă voi face de cunoscut și îi voi vorbi în vise și vedenii. Și dacă ceea ce spune se împlinește, să vă temeți de acel proroc, pentru că Eu sunt cu el. Dar dacă nu se împlinește, atunci să nu vă temeți de el, pentru că nu sunt cu el.” Ei bine, acesta este doar un sens.

Și evreii, poporul ales al lui Dumnezeu, întotdeauna și-au amintit că Dumnezeu le vorbea prin profeți. În Evrei 1 scrie: *„După ce a vorbit în vechime părinților noștri prin profeți, în multe rânduri și în multe chipuri, Dumnezeu, la sfârșitul acestor zile, ne-a vorbit prin Fiul Său Isus Hristos.”*

Toți cititorii Scripturii știu că în Evrei 1.1... Haideti să citim de la început: *„După ce a vorbit în vechime părinților noștri prin profeți, în multe rânduri și în multe chipuri, Dumnezeu, la sfârșitul acestor zile, ne-a vorbit prin Fiul Său Isus Hristos.”* Ce era El? Era Împăratul profeților. El a fost cel mai mare dintre toți profeții. El era Profetul: *„Domnul Dumnezeuul vostru vă va ridica un profet ca mine.”* Câți știu că Moise a spus aceasta? Da. Ei bine, atunci când a venit și i-a spus lui Simon Petru care era numele lui, când i-a spus că numele lui era Petru, când i-a spus lui Natanael că l-a văzut sub copac înainte ca să vină acolo, Natanael a spus: *„Cu adevărat tu ești Fiul lui Dumnezeu; Tu ești Împăratul lui Israel.”* (I Corinteni 14.37, Evrei 1.1, Fapte 7.37, Ioan 1.42, 48, 49).

Când i-a spus femeii de la fântână: *„Dă-mi să beau”*, ea a răspuns: *„Cum, tu, un evreu, îmi ceri mie, o samaritană? Noi avem aici segregatie, nu ne asociem.”* Și El i-a spus: *„Dacă ai ști cu Cine vorbești, tu mi-ai cere să îți dau de băut. Am să îți dau apa pe care nu trebuie să o scoți din această fântână.”* Și a vorbit mai departe cu ea. Ce făcea El? Contacta duhul ei. Și după ce a aflat care era problema ei... Câți știți care era problema ei? Avea mai mulți bărbați. Deci i-a spus:

„Du-te de adu aici pe bărbatul tău!”

„Dar nu am bărbat”.

„Bine ai zis că nu ai bărbat, căci ai avut cinci și acela cu care trăiești acum nu îți este bărbat, deci ai spus adevărul.”

Acum observați-o pe această femeie. Ea știa mai mult despre Dumnezeu decât știu jumătate dintre predicatorii din Chicago. Așa este. Da, așa este. (Ioan 4.7-10, 16-19).

Priviți ce au spus acei predicatori când L-au văzut ce făcea. Ei spuneau: *„El este un ghicitor, Beelzebul.”* Și Isus le-a spus: *„Vă iert pentru aceasta, dar într-o zi când va veni Duhul Sfânt și va face aceleași lucruri și veți vorbi doar un cuvânt împotriva, nu vă va fi iertat nici în lumea aceasta nici în lumea care va veni.”* Este adevărat?

Dar femeia a spus: *„Domnule, văd că ești un profet. Noi samaritenii știm că atunci când va veni Mesia, El ne va spune aceste lucruri.”* Ei bine, acela era semnul lui Mesia. Dacă El este Același ieri, azi și în veci, va fi același semn al lui Mesia. Este adevărat?

„Lucrările pe care le fac Eu le veți face și voi. Eu sunt cu voi, chiar în voi, până la sfârșitul lumii.” Este adevărat, frate Hicks? Vedeți?

„Noi știm că atunci când va veni Mesia, El ne va spune aceste lucruri, dar Tu cine ești?” Vedeți? *„Tu trebuie să fii un profet.”* Și El a răspuns: *„Eu, Cel care îți vorbesc, sunt El.”* Pe baza acestui lucru, ea a alergat în cetate și le-a spus oamenilor: *„Veniți de vedeți un Om care mi-a spus tot ce am făcut! Nu este acesta chiar Mesia?”* Și Biblia spune că oamenii din Samaria au crezut în Isus din pricina mărturiei acelei femei. Este adevărat?

El a făcut acel semn înaintea evreilor și a samaritenilor. De ce? Ei Îl așteptau pe

Mesia. Este adevărat? Voi nu veți găsi pe nimeni înaintea neamurilor. Nu. Ei fuseseră învățați de mii de ani că trebuia să vină Mesia, și așa a fost.

Există doar trei rase de oameni și acestea sunt: urmașii lui Ham, Sem și Iafet. În ziua Cincizecimii, Petru a deschis-o cu cheile pentru evrei. Filip s-a dus și le-a propovăduit samaritenilor, i-a botezat în Numele lui Isus Hristos, și-a pus mâinile peste ei, dar Duhul Sfânt nu a venit. Petru, care avea cheile, s-a dus la ei, și-a pus mâinile peste ei și au primit Duhul Sfânt.

Pentru cine a deschis Petru cu cheile, sus, în casa lui Corneliu? Pentru evrei, samariteni și neamuri, iar de acolo, Evanghelia a mers mai departe. Apoi a fost deschisă pentru toți oamenii: pentru urmașii lui Ham, ai lui Sem și ai lui Iafet.

Din acești trei fii ai lui Noe s-a tras întreaga rasă umană. Aceasta dacă credem Biblia. Restul oamenilor au pierit. Noi nu venim dintr-o țară a maimuțelor, unde trăiau maimuțe. Noi credem că suntem ființe omenești care am venit de la Dumnezeu, creați după chipul lui Dumnezeu.

Lăsați-i să creadă ce vor, noi aceasta credem. Noi credem că Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, făcut după chipul lui Dumnezeu, nu ceva furat de la Dumnezeu, El era Dumnezeu. „Dumnezeu era în Hristos împăcând lumea cu Sine.” El era Dumnezeu, arăta ca Dumnezeu, a predicat ca Dumnezeu, a înviat din morți ca Dumnezeu. El este Dumnezeu. Sigur.

Apoi observăm că El a venit și a spus: „Voi fi cu voi, chiar în voi. Lucrările pe care le fac Eu le veți face și voi.” El a făgăduit că la sfârșitul epocii neamurilor se va arăta acest semn.

Așteptăm noi un Mesia? Da, așa este, noi așteptăm venirea Domnului Isus, Mesia. Ei bine, El a făgăduit atunci că Se va arăta.

Acum, dacă El s-a arătat acelor în acest fel, acelor două generații de oameni, iar pe noi ne lasă să trecem cu teologia noastră, atunci El nu este Domnul nostru Isus. O, nu! Vedeți, El trebuie să facă cu noi cum a făcut și cu ei. Și ce face? Acum, El va fi așa cum a fost în zilele lui Lot, așa a făgăduit. El va veni la poporul Lui ales care Îl va crede și căruia I se va arăta că este același Mesia, Cel înviat. Amin. Aceasta este Evanghelia, fraților. Nimeni nu poate arăta vreo pată pe Ea. Acum problema este: Își va ține Dumnezeu Cuvântul? Eu cred că da.

Câți dintre voi aveți numere de rugăciune? Cam patruzeci sau cincizeci. În regulă. Să începem cu numărul 1. Haideti aici cei care aveți numere de la 1 la 13.

Să vedem cine este bolnav, dar nu are număr de rugăciune. Să ridice mâna. Să știți că nu vă trebuie un număr. Eu vă cer să credeți că această istorisire pe care v-am spus-o despre El este Adevărul.

În Biblie a fost o femeie care avea o scurgere de sânge. Cunoaștem povestea. Nici ea nu avea număr de rugăciune, dar a spus: „Eu cred că acest Bărbat spune adevărul. Eu cred că acesta este Fiul lui Dumnezeu, iar dacă L-aș putea atinge, mă voi face bine.” Câți cunoașteți povestea? Ce s-a întâmplat când L-a atins? Poate s-a dus în mulțime și s-a așezat jos fiind mulțumită în inima ei că L-a atins pe Mesia. Credeți aceasta?

Acum ascultați-mă! Ea s-a atins de Mesia. Și Isus s-a întors și a spus: „*Cine M-a atins?*” Atunci Petru L-a certat zicând: „*Doamne, toți Te ating, cum spui cine M-a atins?*” Cu alte cuvinte: „Ce te face să spui aceasta? Oamenii vor crede ceva rău despre Tine. De ce spui aceasta?”

Dar El a răspuns: „*O putere a ieșit din Mine*”. Este adevărat? (Marcu 5.28-31). Acum, dacă aceasta L-a făcut pe El să se simtă așa, cum este cu tine sau cu mine, un păcătos salvat prin har? Nu am fi putut face aceasta dacă El nu ar fi spus: „*Lucrurile pe care le fac El le veți face și voi, ba mai multe decât acestea.*” Știu că versiunea King James spune „mai mari”, dar priviți la traducerea reală: „mai

multe". Nimeni nu poate face lucrări mai mari fiindcă El a făcut tot ce s-a putut. Vedeți? El a înviat morți, a oprit natura și a făcut de toate. În regulă.

Femeia aceea s-a atins de poala hainei Lui și El a simțit că o putere a ieșit de la El. Astfel, s-a uitat peste mulțime până când a găsit-o unde era și i-a spus de scurgerea de sânge și că credința ei a mântuit-o. Este adevărat? A fost acesta Isus ieri? Ce a făcut El ieri? Păi, dacă El este Același și azi, nu va face aceleași lucruri? Sigur că da. El este Același ieri, azi și în veci. Este adevărat? Credeți aceasta? Credeți că a înviat din morți?

Tu spui: „Frate Branham, cum pot să-L ating?” Dacă vrei să Îl atingi, ascultă bine la ceea ce îți voi spune: El este chiar acum un Mare Preot. Evrei capitolul 3: *„Marele Preot care poate fi atins prin simțirea neputințelor noastre.”* Este adevărat? Acum trupul Lui vizibil stă în prezența lui Dumnezeu, pe tronul Măririi Lui, este adevărat? Dar Duhul Lui este aici în biserică, Viața Lui trăind în noi. El este Vița, noi suntem mlădițele. Nu vița face roade, ci mlădițele. Vița energizează mlădițele. (Ioan 15). Este adevărat? Acum, dacă El este același Mare Preot și poți să te ridici până în slavă și să Îl atingi cu credința ta, ce va face El? Dacă este același Mare Preot, El va face la fel, va face același lucru. Atunci tu te predai Lui, eu mă predau Lui și dacă atingi haina Lui cu neputințele tale, fiindcă a promis în Biblie că o va face, vei vedea că El se va întoarce și va folosi vocea mea și va folosi trupul tău și ne va folosi împreună.

Vom lua pe rând fiecare număr de rugăciune. Haideti să începem cu primul. În regulă. Voi, cei din rândul de rugăciune care sunteți bolnavi și știți că nu vă cunosc, ridicați mâna! Toți de acolo care știți că nu știu nimic despre voi, ridicați mâna! Fiecare din audiență. Cei din rândul de rugăciune care știți că sunt străin pentru voi, ridicați mâna! Cred că procentul este de 100%.

În regulă, aici este un tablou minunat. Vă amintiți când am venit prima oară în Chicago... Aici este un tablou minunat din Biblie. Tabloul este în Ioan capitolul 4. Aici este o femeie pe care nu am mai văzut-o niciodată și despre care nu știu nimic. Nu am mai văzut-o niciodată. Ea este o străină pentru mine. Și eu sunt un

străin pentru ea, ne întâlnim pentru prima oară.

A fost cineva vreodată în Palestina ca să vadă locul unde Isus a întâlnit-o pe femeia de la fântână? Un tablou asemănător este și aici. El stătea lângă acea fântână mică și a văzut o femeie. Acum aici este un bărbat și o femeie care se întâlnesc pentru prima dată în viață. Noi suntem doi străini. Înainte să începem, pot să spun că ea nu este de naționalitatea mea fiindcă nu vorbește bine engleză. Aici avem o samariteană și un evreu. Nu eu sunt El, dar Duhul Lui este în mine, și dacă El este Același ieri, azi și în veci și eu nu te-am mai văzut niciodată și nu știu nimic despre tine, dar Dumnezeu îmi va descoperi ceva din viața ta, așa cum a făcut cu femeia aceea, vei ști dacă este adevărat sau nu. Vei ști. Poate ai făcut ceva, poate ești aici pentru cineva, poate este vreo problemă cu tine... Dacă nu te cunosc și nu știu nimic despre tine deoarece îți este greu să mă înțelegi ce vorbesc, sau dacă nu știu nimic despre tine și El îmi va descoperi, va trebui să vină prin Duhul Lui cumva, vei crede?

Va crede și audiența? Noi suntem aici amândoi. Este El viu? Cum ar fi dacă El ar sta aici îmbrăcat cu acest costum de haine pe care mi l-a dat, cum ar fi dacă această femeie ar veni și ar spune: „Doamne, vrei să mă vindeci?” Știți ce i-ar răspunde? „Am făcut-o deja. Ești răscumpărată.” Dacă un obiect este răscumpărat o dată de la o casă de amanet, nu mai poate fi răscumpărat și a doua oară. Noi avem chitanța. Ei nu pot schimba acest lucru deoarece noi avem chitanța, avem chitanța de la Dumnezeu. Amin. Prețul este plătit. Suntem răscumpărați. Tu ești vindecată.

Dacă aș veni și aș sta lângă această femeie, ce ar face El dacă ar sta aici? Dacă El a vindecat-o deja, - căci „*prin rănilor Lui suntem vindecați,*” este la timpul trecut: ați fost vindecați, toți predicatorii, toți cititorii Bibliei știu aceasta, este timpul trecut - deci ce ar face El dacă ar veni aici? El s-ar arăta pe Sine că este viu. Și cum am ști că este El? Fiindcă Duhul Lui ar veni în noi și ar acționa la fel ca atunci când El a fost aici în trup. Este adevărat? „*Eu (pronume personal) voi fi cu voi. Lucrările pe care le fac Eu le veți face și voi. Încă puțin și lumea (cosmosul, ordinea mondială, ordinea bisericilor) nu Mă va mai vedea, dar voi, biserica Mă veți vedea pentru că Eu voi fi cu voi, chiar în voi, până la sfârșitul lumii. Lucrările pe care le fac Eu le veți face și voi.*” El este aici. Este mesajul meu adevăratul? Dacă este,

atunci Dumnezeu Își va ține Cuvântul.

Doamnă, uită-te un moment la mine pentru că vreau să vorbesc cu tine. Motivul pentru care te-am adus aici este ca să te separ de restul oamenilor și să pot vorbi cu tine, fiindcă fiecare om are un duh.

Când a vindecat-o pe fiica lui Iair, Isus i-a scos pe toți oamenii afară din cameră. El l-a luat pe orbul acela și l-a scos din cetate, departe de mulțime, ca să poată vorbi cu el. De aceea te-am adus aici. Aici este ungera Duhului.

Poate că femeia aceasta nu mă înțelege, dar dacă mă înțelegi, fii sinceră, chiar acum ți s-a întâmplat ceva. Un simțământ calm și plăcut a venit peste tine chiar acum. Dacă este așa, ridică mâna. Eu privesc drept la acea Lumină pe care o vedeți în poză, Lumină care este Isus Hristos.

Când a fost prima dată aici, El era în Dumnezeu Tatăl într-o Lumină. Poporul Israel l-a urmat prin pustiu. El a spus: „*Eu vin de la Dumnezeu și mă duc la Dumnezeu.*” După moartea, îngroparea și învierea Lui, Saul era pe drumul spre Damasc și o Lumină l-a lovit; aceeași Lumină.

„Saule, Saule, pentru ce Mă prigonești?”

„Cine ești Tu, Doamne?”

„Eu sunt Isus.” (Fapte 9.3-4).

Vedeți? Acum este aceeași Lumină.

Acum, dacă Dumnezeu îmi va spune ceva, tu ești martoră dacă este adevărat sau nu. Tu ești aici ca să mă rog pentru că ai o stare nervoasă. Dacă este adevărat, leagă-mă mâna așa ca să vadă oamenii. Și mai este un lucru. Tu ai probleme cu vezica biliară, ai criză de bilă. Și fiindcă ai spus aceasta mai devreme, fratele Hicks, care este aproape, și cu mine vom vedea dacă este adevărat sau nu. Haideți să observăm mai departe. Da, tu ești aici și pentru altcineva. Un copil bolnav pe care l-ai lăsat acasă. Pe lângă aceasta ai o soră care și ea are un copil bolnav pentru care ești aici. Dacă este adevărat, leagă-mă mâna. Ai primit ce ai cerut. Credința ta te-a mântuit. Du-te acasă și așa vei găsi. Dumnezeu să te binecuvânteze. Totul va fi bine. Dumnezeu să te binecuvânteze, să crezi totul și va fi bine.

Credeți că El este viu? Voi știți că nu o cunosc pe femeia aceasta. Nici nu știu ce am spus, dar totul a fost înregistrat și va fi redat. Biblia spune „*Dacă ceea ce vor spune se va împlini, să credeți.*” Eu v-am spus că a înviat din morți și El a dovedit-o. Să credeți. Amin.

Acum aici este tabloul unei altei femei. Se întâmplă să fie tot o femeie. Eu nu o cunosc, nu am mai văzut-o. Suntem străini unul față de celălalt. Suntem două rase de oameni. Eu sunt anglo-saxon și ea este etiopiană.

Când a vorbit cu femeia de la fântână, ea i-a spus: „Aici avem segregatie,” dar El i-a dat de înțeles repede că nu este deosebire între culorile pe care le avem. Dumnezeu este Dumnezeul întregii rase umane. Țările în care locuim și care ne determină culoarea pe care o avem la piele nu au nimic a face cu ceea ce suntem. Unul a crescut într-o țară și este galben, altul negru, altul maro, altul alb, dar aceasta nu are nici o legătură. Noi ne tragem dintr-un singur pom, Adam și Eva. Așa este. Rasa umană se trage de acolo. Dumnezeul meu este Dumnezeul tău, Creatorul meu este Creatorul tău. Tu ești o femeie de culoare, eu sunt alb. Aici sunt două rase diferite, dar încerc să îi fac să vadă ceva. În Ioan 4, Isus a întâlnit o femeie samaritană.

Acum, dacă Dumnezeu îmi va face de cunoscut care este problema ta, vei crede că sunt profetul Lui, sau slujitorul Lui? Trebuie să am grijă cu cuvântul acesta pentru este un cuvânt de poticnire pentru mulți.

Tu suferi din cauza unor umflături. Acestea sunt în tractul intestinal. Dacă este adevărat, ridică mâna. Dacă Dumnezeu îmi va spune cine ești, vei crede? El i-a spus lui Simon Petru cine era, este adevărat? Atunci, doamnă Hall, du-te acasă! Isus Hristos te face bine. Amin.

Voi, toți oamenii de culoare, să credeți chiar acum în Domnul! El este Domnul Isus, Același ieri, azi și în veci. Credeți în El? Fiți respectoși.

În regulă. Aici este o altă soră de culoare. Vino în față. Noi suntem străini unul pentru altul. Așa cum am spus celeilalte doamne... când intru într-o vedenie, eu nu mai știu nimic. Când ești într-o vedenie intri într-o altă lume. Vezi lucruri care s-au întâmplat cu mult timp în urmă și ceva ce s-a întâmplat altundeva, apoi, când vii înapoi, te întrebi unde te afli atunci. Din cauza aceasta vedeniile te slăbesc. Voi puteți vedea efectul acestor lucruri. Într-o zi voi părăsi lumea aceasta, dar lumea nu va ști prin ce trec până când nu va ajunge acolo unde vor ști că Domnul meu este real. El a înviat din morți. El nu este mort, ci este viu. Eu cred aceasta din toată inima.

Dacă Dumnezeu îmi va descoperi care este problema ta, vei crede că sunt slujitorul Lui? Crezi că povestea mea este adevărată? În ordine.

Ei spun că trebuie să fii operată din cauza unei umflături din stomac. Așa este. Tu ți-ai pus mâna pe stomac. Cineva a observat aceasta. Am simțit ieșind aceasta afară înainte ca să vorbesc. Acum, dacă Dumnezeu îmi va descoperi care este numele tău, vei crede că sunt profetul Lui, slujitorul Lui? Doamnă Cole, întoarce-te acasă și fii bine. Dumnezeu să te binecuvânteze, sora mea. Să ai credință în Dumnezeu și să nu te îndoiești. Să crezi din toată inima.

Ce mai faci? Aici este un anglo-saxon și un anglo-saxon. Noi suntem străini unul față de celălalt. Eu nu te cunosc, dar Dumnezeu te cunoaște. Dacă Dumnezeu îmi va descoperi... Un moment. Cineva din audiență a atins acea credință. Femeia care stă acolo cu capul plecat, cu pălăria verde. În fața mea este o femeie în vârstă; ea se roagă... Are artrită. În ordine, soră, ridică capul. Te-ai uitat în jur așa și așa. În ordine. Artrita te-a părăsit. Nu trebuie să vii aici, stai unde ești. Du-te acasă, Isus Hristos te face bine.

Oamenilor, aș vrea să vă întreb ceva: De cine s-a atins ea? De mine nu s-a atins pentru că sunt la treizeci de picioare depărtare de ea. Dar s-a atins de Marele Preot. Credeți?

Acum, femeie care ai fost atinsă, care L-ai atins pe Dumnezeu și Dumnezeu te-a atins pe tine, suntem doi străini. Leagă-mă mâna, doamnă. Așa este. Eu nu te cunosc. Aceste lucruri care au fost spuse sunt adevărate, nu-i așa? În ordine, poți avea ce ai cerut. Tu L-ai atins pe Isus Hristos.

Tu nu ești aici pentru tine, ci pentru altcineva. Cineva care orbește. Este o persoană oarbă. Așa este. Ea nu este aici, ci în California. Este o femeie. Crezi? Atunci du-te și va fi după cum ai crezut. Du-te și crede. Dumnezeu să te binecuvânteze. Să ai credință și să nu te îndoiești.

Voi de acolo, credeți acum? Să credeți din toată inima.

Ce mai faci, doamnă? Între noi este o diferență de vârstă. Din câte știu, este prima dată când stăm împreună. Eu nu te cunosc, dar Dumnezeu te cunoaște. Dacă Dumnezeu îmi va descoperi ceva din inima ta sau ceva ce vrei, vei ști dacă este adevărat sau nu și vei putea judeca. Ei bine, dacă El știe ce a fost, sigur vei putea să iei Cuvântul Lui. Dacă El îți poate spune ce a fost, vei ști dacă este adevărat sau nu. În ordine, fie ca El să se îndure.

Îngerul Domnului a plecat de pe platformă. Duhul lui Dumnezeu s-a dus. Iată-L acolo. Este o femeie de culoare care stă acolo în spate, în colț, și se roagă. Tu suferi cu sinusurile. Dacă este adevărat, ridică mâna. În regulă.

Tu, frate, te-ai atins de Ceva. Nu te-ai atins de mine. Eu nu te cunosc. Tu te-ai atins de Marele Preot. Crezi în El? Atunci totul s-a terminat.

Să credeți în El! Vă cer să credeți în El. Eu nu L-am mai văzut niciodată pe acest bărbat. Poate am trecut pe lângă el pe stradă sau pe la biserică, dar nu îl cunosc. Dacă ești un străin pentru mine, domnule, ridică mâna ca oamenii să vadă că suntem doi străini. Priviți! Vedeți?

Acum să îmi spuneți: De cine s-a atins bărbatul acesta? De Isus Hristos, Marele nostru Preot. Atunci Mesajul despre El este adevărat. El este viu. Atunci luați ce vă spun. Plecați departe de aceste morgi și veniți la un Hristos viu! Ștergeți-vă numele dacă este în vreun registru și puneți-vă numele în Cartea cerului printr-o experiență nouă, acceptând-L, și fiți născuți din nou.

Unde suntem? Ce oră este? În ordine. Să nu mă lăsați să vă țin prea mult. Acum cred că aceasta este femeia. Scuză-mă, doamnă, dar trebuie să urmez calea pe care El mă călăuzește. Aceasta-i tot ce știu să fac. Să privim la Domnul să vedem ce...

Da, tu ești într-o stare gravă. Ai o umflătură și ești îngrijorată. Crezi că dacă Dumnezeu poate să îmi spună unde este umflătura, va ajuta credinței tale? Va ajuta? Este la sân, la sânul drept. Este adevărat? Stai puțin. Da, tu ai ceva pe inimă. Este cineva care a fost creștin. Tu ești mama unei fete dependente de droguri care a fost vindecată în adunarea mea. Numele ei este Elena. Ea a fost dansatoare. Fata a devenit tot mai slabă și s-a îndepărtat de Dumnezeu. Ai pe inimă să te rogi pentru ea. Aceasta este Așa vorbește Domnul. Așa este. În ordine. Vino aici. În Numele lui Isus Hristos, adu înapoi copila, vindec-o pe mama ei spre slava lui Dumnezeu! Amin. Să nu te îndoiești și va fi bine.

„Dacă crezi, toate lucrurile sunt cu putință celui ce crede!” (Marcu 9.23). Credeți? Câți își amintesc că la început trebuia să iau persoana de mână și să-i pun mâna în mâna mea și se vedeau întâmplându-se acele lucruri? Câți își amintesc? Câți vă amintiți că v-am spus că Domnul mi-a spus ce se va întâmpla și că dacă voi fi smerit și sincer, îmi va descoperi tainele inimii? Dacă nu vor crede primul semn, va fi ca și la Moise, adică al doilea semn va fi mai presus. Câți își amintesc asta? Tu spui: „Dumnezeu își ia darul înapoi?” Nu, domnule.

Vino aici, domnule. Eu nu te cunosc, tu ești străin pentru mine. Pune-ți mâna peste a mea. Da, vino aici. Probleme cu stomacul... Așa este. Dă-mi voie să îți arăt ceva. Uite aici. Dă cealaltă mână și pune-o peste mâna mea. Nu este nici o deosebire, nu-i așa? Acum îmi pun mâna mea. Nici o deosebire aici. Acum privește când pun mâna cealaltă. Iată deosebirea. S-a umflat și puncte albe umblă pe ea. Uită-te cum se face mâna mea. Vezi? Aceasta este... Vezi ce se întâmplă când este ungera? Acesta este motivul pentru care se pun sub ungeră mâinile peste bolnavi. Când pun mâinile peste bolnavi, când apare ungera, nu sunt eu cel care face aceste lucruri.

Eu nu îi cunosc, nu îi cunosc pe acești oameni. Eu nu te cunosc. Dar vezi, este ceva în tine care te va ucide. Înțelegi? Și acesta este diavolul, un duh, o minciună, ceva, o viață care se hrănește cu viața ta. De aceea vibrează înapoi. Uită-te atent. Privește mâna mea. Voi lua mâna de pe mâna ta. Vezi? Voi lua mâna ta stângă. Aici nu se întâmplă nimic. Acum pune-o pe asta aici. Vezi? Uite, voi lua mâna ta stângă. Vezi, ambele mâini ale tale sunt omenești. Este adevărat? Dar vezi cum este? Aici nu este nimic. Acum pune-o pe asta aici. Iată. Vezi?

Mâna ta dreaptă este la mine pentru că mă crezi. Mâna mea stângă este la tine, la inima mea, pentru că te iubesc și mâna mea dreaptă la Dumnezeu înseamnă că El este călăuza mea, Salvatorul meu.

Acum vino aici un moment. Vreau să te uiți. Dă-mi voie să îmi pun mâna aici ca să poți vedea. Dacă se duce... Acum, prin Duhul lui Dumnezeu, eu cred că o pot face să plece, dar nu o pot ține departe. Dar dacă o vezi plecând, asta te va ajuta, nu-i

așa? Da, domnule. Acum privește aici ca să fii sigur. Pune mâna asta aici, cea peste care mi-am pus mâna. Vezi? Acum cealaltă mână aici ca să... Uite. Acum vreau să îți ochii deschiși. Vreau să te uiți. Vreau ca audiența să își plece capul un moment.

Tatăl nostru ceresc, nu fac asta ca să arăt ceva, dar noi suntem în zilele din urmă, suntem în ultimele ceasuri ale zilei, soarele apune, luminile de seară strălucesc. Prorocul a spus că: „Spre seară se va arăta lumina.” (Zaharia 14:7), că nu va fi nici zi, nici noapte. Asta am avut, doar organizații, doar denominațiuni. Dar spre seară va fi Lumină. Lumina răsare la est și apune la vest. Civilizația a călătorit cu soarele. Lumina, Fiul lui Dumnezeu, a ieșit din est, de la oamenii de la răsărit.

Acum soarele apune la vest și civilizația a mers de la est la vest. Apoi urmează estul. Luminile de seară strălucesc.

Omul se uită la mâna mea. El vede că încă vibrează pe mâna mea. El este bolnav, Tată. Mă rog pentru îndurare. Mă rog să faci să îl părăsească prin Hristos, Domnul nostru.

Acest duh este încăpățânat. Nu s-a schimbat nimic, este la fel. Este adevărat, domnule? Același lucru. Încă un minut, toată lumea să creadă.

Doamne, eu am spus acestui grup de oameni de aici că Tu ai înviat din morți și că ai spus: „În Numele Meu vor scoate draci.” Acest bărbat știe că diavolul este un chinuitor. Și cuvântul „diavol” înseamnă „chinuitor”. Deci el se uită la mâna mea, vede reacția bolii cu proprii ochi, se uită să vadă ce se întâmplă. Ajută, Doamne! Tu ai dat făgăduința și Eu pe Tine te cred. Satan, în Numele lui Isus Hristos, ieși afară din acest om!

Înainte ca să îmi mișc mâna sau să fac ceva, vezi că s-a dus, nu-i așa? Acum deschide ochii. Încă nu m-am uitat la mâna mea. Iată, uită-te aici, domnule. Ia

mâna asta. Vezi cum arată? Ceva s-a întâmplat, nu-i așa? S-a dus. Ești eliberat. Du-te, Isus Hristos te-a făcut bine. Să crezi din toată inima.

În regulă. Credeți din toată inima? Să aveți credință în Dumnezeu și să nu vă îndoiiți. Să vină următorul. Să nu vă îndoiiți ci să aveți credință în Dumnezeu! Încă simt asta acolo în spate... Priviți, acum am să îmi întorc capul. Priviți aici. Vino aici, doamnă. Atinge-mi mâna. Dacă Dumnezeu îmi va descoperi care este problema ta, în timp ce privesc încolo, vei crede că sunt slujitorul Lui? Da, doamnă? În regulă. Crezi că Dumnezeu te va vindeca de problema pe care o ai la inimă și vei fi bine? Crezi? Crezi că te va face bine? Vei accepta? Ridică mâna. În regulă, du-te și fii vindecată și spune: „Mulțumesc lui Dumnezeu”. Să crezi din toată inima. În regulă.

Acum, doamnă, dacă vei crede că nu vei mai fi schiloadă din cauza acelei artrite, El te va face bine. Crezi asta? Continuă să te miști și spune: „Îți mulțumesc, Doamne.” Du-te și crede. În regulă.

Vino, doamnă. Tu ești o femeie tânără. Problema ta este nervozitatea. Nu găsești un loc din care să începi. Este adevărat? Toată lumea îți spune: „Toate acestea sunt în mintea ta”, însă nu este așa. Ceva te-a făcut să fii speriată (așa este), să te înspăimânte. Acesta este dat pe față. Ieși afară din femeie, Satan! Te provoc în Numele lui Isus Hristos să o părăsești pe femeie. Acum tu ai făcut un început. Continuă pe mai departe. Fii bine, în Numele lui Isus Hristos.

Vino. Această femeie a fost vindecată de același lucru în timp ce stătea pe scaun. Deci poți să mergi acasă vindecată. Continuă să mergi; Isus Hristos te-a făcut bine.

Credeți din toată inima? Un moment. Acea doamnă corpulentă care se uită la mine, are hernie. Crezi că Dumnezeu te face bine? În regulă. Poți avea ceea ce ai cerut. Eu nu o cunosc pe doamnă, dar ea s-a rugat pentru asta. Acum câteva momente Lumina era peste ea și ea se ruga să fie chemată de Dumnezeu în seara asta. Dacă este adevărat, leagă-mi mâna încolo și înapoi astfel ca oamenii să vadă. În regulă. Uitați-vă. Dacă vei crede, aceasta te va părăsi. Să ai credință în Dumnezeu

și să nu te îndoiești. Amin.

Lângă ea este un bărbat care are dureri de cap. Crezi că Dumnezeu te va face bine? Ridică mâinile dacă îți accepți vindecarea. Să ai credință în Dumnezeu și să nu te îndoiești. Dacă ți-aș spune că deja ai fost vindecat, vei crede? Continuă să mergi, Isus Hristos te face bine.

Nu vedeți că acesta este Dumnezeu? Aici stă o femeie de culoare; e vorba de a doua femeie care stă în scaun și se uită la mine. Crezi că Dumnezeu poate să ia de la tine acea stare de anemie și să fii bine? Atunci poți să ai ceea ce ai cerut. Du-te și crede. Să aveți credință.

Dacă ți-aș spune: „Isus Hristos te face bine”, vei crede? În regulă, du-te și fii bine.

Dacă ți-aș spune că ai fost vindecat de durerea de spate în timp ce stăteai acolo, mă vei crede? Atunci continuă să spui: „Îți mulțumesc, Doamne.”

Dacă ți-aș spune doamnă că... Femeia de culoare cu pălărie neagră care stă lângă tine, crezi că Dumnezeu te va vindeca și vei fi vindecată de acea problemă de la cap? Crezi? Vei accepta? Ridică mâna dacă este așa. În regulă, poți avea ceea ce ai cerut.

Câți din voi credeți în Domnul Isus Hristos și credeți că El este Isus cel înviat? Câți din voi știți că „aceste semne îi vor urma pe cei ce cred”, să ridice mâna. Câți credincioși sunt aici? Ridicați mâna. Câți din voi știți că El este viu? Atunci puneți-vă mâinile unul peste celălalt. Eu mă voi ruga pentru voi. Oricine vrea să fie vindecat să își pună mâinile. El Își ține Cuvântul. Credeți aceasta? Puneți-vă mâinile unul peste celălalt și rugați-vă unul pentru celălalt.

Tatăl nostru ceresc, Îți încredințăm această audiență Ție ca pe niște oameni care

cred în Hristos cel înviat. Fără nici o umbră de îndoială, Tu nu ești mort ci ești viu în vecii vecilor, marele Biruitor. Ei au venit, au văzut, acum fă-i să meargă să spună și altora că El nu este mort și nu este într-un mormânt sau într-o organizație ci este Viu în inimile poporului Lui. Îndură-te prin Numele lui Isus Hristos!

Frate Hicks, te rog să vii în locul meu. AMIN.